

AMICS DE PEDRA CANTATA

Sinopsi

La Petra Miró acaba d'arribar a un col·legi de Tarragona com a substituta de la professora de Tecnologia, obligada a fer repós a causa d'un sobtat atac de pedra. En el seu primer dia de feina, a la Petra li ha tocat acompanyar diversos grups de primària i secundària a l'excursió anual al Museu Arqueològic. Però la jove professora es veu sobrepassada per les circumstàncies quan, enmig de la famosa Sala dels Mosaics –presidida per la representació del monstre de la Medusa– els seus alumnes comencen una inesperada partida de futbol. La gresca i el xivarri estan servits.

Mentre la Petra intenta aturar el joc, la pilota li colpeja la cara i la deixa sense ulleres. No podrà veure (malgrat sentir-la clarament) la trencadissa que tot seguit ocasiona la pilota, en xocar contra la vitrina que guarda el mosaic de la gorgona Medusa: una trencadissa, com veurem ben aviat, de conseqüències totalment inesperades. Alliberada d'algun encanteri, la mirada de la Medusa (famosa per convertir en pedra tot allò que veu, segons la mitologia clàssica) petrifica tots els visitants del museu llevat de la pobra professora, que encara busca les ulleres ajupint-se per terra.

No té temps d'adonar-se de què ha passat, quan apareix un altre personatge: l'emperador Octavi August o, més ben dit, una de les seves escultures. I és que la mirada de la Medusa té un doble poder: de la mateixa manera que petrifica allò que viu, té el poder (desconegut fins ara) de donar vida als éssers inanimats. La Petra no s'ho pot creure, però ho haurà de fer si vol salvar els seus alumnes i descobrir, d'aquesta manera, l'heroïna que porta a dins.

Sense veure-hi gaire, doncs, però amb l'ajuda d'August, la Petra buscarà, amb l'ajuda d'aquests nouvinguts amics de pedra, la resposta al gran enigma: com vèncer l'encanteri de la Medusa i fer que els seus alumnes tornin a la vida. De res serveix que busqui solucions a fora, o a internet; la solució es troba dins el museu, no fora; i la trobarà gràcies a la història i no a la tecnologia: o almenys no tal com es pensa.

En el seu passeig arqueològic, la Petra va descobrint a poc a poc el valor del passat, tot el que se'n pot aprendre: li ho ensenyaran els caps sense cos d'una sala plena de bustos; les àmfores greus que encara es lamenten del naufragi que les va deixar al fons del mar; els peixos d'un aquari

immens i particular, que no és res més que un immens mosaic reviscolat gràcies a l'encanteri; i fins i tot una petita nina de vori articulada, la joguina més bonica del museu.

La Petra no només haurà de convèncer tots aquests éssers fantàstics que l'ajudin, sinó fer-los entendre que el seu lloc és dintre aquests murs, i que si una sola peça en surt (això ho sap bé August) la maledicció serà irreversible. Avançant de sala en sala, August també aprèn moltes coses de la professora: que ell segueix sent recordat no li agrada tant, segurament, com veure la fascinació que desperta en la jove Petra. I el sentiment és mutu.

Però Petra té un deure per complir, i quan descobreix que només gràcies a la reflexió, però sobretot al reflex, podrà convertir la Medusa en pedra altra vegada, dubta si endur-se August amb ella, al segle

XXI. Potser, si li dóna les seves ulleres, l'emperador no tornarà a petrificar-se. Havent entès, gràcies a un iPad sense bateria (fins a quin punt l'ha ajudada la tecnologia?) que l'heroi Perseu va vèncer la Medusa reflectint-li la pròpia mirada en un escut, la professora s'arriscarà a perdre August (amb les ulleres posades) per capgirar el malefici.

L'alegria de tornar a veure els seus alumnes vius és immensa, però només una cosa l'entristeix: malgrat la protecció de les ulleres, August ha tornat a ser una escultura. Això sí: una escultura amb ulleres. La descoberta de l'August de Tarragona es converteix en un fenomen arqueològic, que fa revisar la data d'invenió d'aquesta eina tan útil per als miops alhora que convertirà la peça en el nou gran atractiu del museu i de la ciutat de Tarragona.